

تجلى اندیشه‌های تائویی، کنفوشیوسی و بودایی در معماری منظر چین

بهزاد وثيق^۱

چکیده

ادیان به عنوان سرچشمه‌های نظری پیش از دوران مدرن، بیان‌هایی کالبدی را در باغسازی نشان داده‌اند. یکی از مهم‌ترین معماری‌های منظر در خاور دور، بالاخص در چین، با نام باغسازی چینی شناخته می‌شود. چنین به نظر می‌رسد که طراحی منظر در آن دیار تا حدودی تحت تأثیر موضوع طبیعت و طبیعت‌گرائی اندیشه‌های بودایی، تائویی و کنفوشیوسی واقع شده است. در این مقاله بر اساس روش پژوهش در نمونه موردنی و تحلیلی- توصیفی با تکیه بر مطالعات استنادی مربوط به تعاریف پایه تفکرات تائویی، کنفوشیوسی و بودایی به شناختی اجمالی از ایده‌های فلسفی آن دست یافته و در ادامه با تحلیل عناصر و نیز کلیات باغ چینی به چگونگی تأثیرگذاری اندیشه‌های مذکور بر شکل‌گیری باغ و منظر آن اشاره می‌شود. از مطالعات انجام شده چنین بر می‌آید که منظرسازی چینی تجسم عینی نمادهای اندیشه‌های تائویی، کنفوشیوسی و بودایی بوده که خود را در قالب عناصر، نظم‌ها و روابط و مکان‌یابی میان اجزاء بازمی‌نمایاند.

واژگان کلیدی: اندیشه تائویی، اندیشه بودایی، اندیشه کنفوشیوسی، منظرسازی چین.

۱. مقدمه

ظهور سبک مدرن در معماری و به چالش کشیدن مبانی زیبایی‌شناسانه و کالبدی فرهنگ‌های بومی جهان از سوی این خط فکری به مرور باعث تغییر شکل فرهنگ ساخت و ویرایش محیط مصنوع گردید(-11 World Heritage 2002, 12November 2002). معماری منظر نیز همانند سایر عرصه‌های تولید فضا از روند

۱. استادیار گروه معماری دانشگاه صنعتی جندي شاپور دزفول، خوزستان، ايران، vasiq@jsu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۴/۷، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۸/۲۰

مدرن، تاثیر پذیرفته است به گونه‌ای که گاه گرایش معماری منظر در این کشورها از یک گفت‌وگوی هنری فراتر رفته و به کپی‌برداری منجر شده است. معماری منظر همانند سایر تولیدات فضای ریشه در فرهنگ و تاریخ اندیشه هر تمدنی دارد و از این رو عدم توجه یا فراموشی به هر کدام از این تولیدات هنری به منزله جدا شدن روبنای هنری از زیربنای آن یعنی اندیشه‌هایی است که در طول تاریخ آن، اثر هنری را سامان داده‌اند. عدم پیوستگی کالبد به معانی بهنوبه خود باعث شده است میراث نمادها و فرهنگ بومی مربوط به آن به تدریج فراموش و بهنوعی میراث نرم و سخت این کشورها از بین رود. یکی از این موارد سنت باغسازی شرقی است که طیف وسیعی از انواع مانند باغ سازی اسلامی-ایرانی، باغ سازی خاور دور و...، را در بر می‌گیرد. باغسازی در فرهنگ شرقی مکانی برای بیان آداب عرفی، مناسک، آیین‌ها، و تجلی تنوع در زندگی اجتماعی و فردی جوامع شرقی است (Wohl, 2016: p 58). در آغاز قرن بیستم، با هجوم پدیده مدرنیستی، کالبد باغسازی تهی از انگاره‌ها و مفاهیم فرهنگ بومی شد؛ به گونه‌ای که ابداعات در این زمینه نه تنها بر مبانی نظری گذشته ساخته نمی‌شوند؛ بلکه برخی شیوه‌های ویرایش محیط و ساخت منظر کنونی، نشانه‌ی از خودبیگانگی نظری در جوامع شرقی است (Abercrombie, 2016: p2).

معماری منظر، بخش مهمی از میراث آسیایی را به خود اختصاص داده است که لازمه شناساندن آن، بیان ابعاد شکل‌دهنده و مفاهیم سازنده این نوع معماری است. می‌توان معماری منظر آسیا را با توجه به شکل و کالبد آن، مبانی سازمان‌دهی فضا و نیز نحوه پراکنش جغرافیایی و فرهنگی آن مطرح نمود. در تمامی معماری‌های منظر همانند باغسازی اسلامی-ایرانی مشاهده می‌شود که شکل و سازمان باغ نشانه‌ای از ریشه‌های فلسفی و فرهنگ مردم دارد (حیدرنتاج و منصوری، ۱۳۸۸).

به گمان، روشنی که بتواند پژوهندگان را به جوهره معماری منظر به عنوان میراث جهانی رهنمون سازد؛ از مسیر تبیین نظری آثار گذشته، قابل دستیابی است. با اتکا به این روش است که می‌توان سنت‌های بودایی-تأثیبی، بودایی ذن، اسلامی-ایرانی و شیتوئی را در آسیا طرح نمود (Dudely and others: 2009: p573). پراکندگی جغرافیای باغسازی در آسیا، شامل کشورهای هند، ژاپن، کره و چین در سنت شرق دور و جنوب آسیا، شمال هند، خاور میانه در سنت اسلامی-ایرانی است. در این مقاله به سنت

باغسازی چین به عنوان یکی از میراث‌های معماری منظر شرق آسیا پرداخته می‌شود. تاریخچه منظرسازی چینیان، همانند تاریخ اندیشه‌ها و جهان‌بینی‌های گوناگونی که به جهان عرضه داشته‌اند؛ دارای قدامت است. سه بینش کنفوسیوی، تائویی و بودایی، نظام فکری کهن چین را شکل داده‌اند و در پی آن نحوه نگرش به طبیعت، چگونگی انتظام بخشیدن به پیرامون، شهرسازی، نمادپردازی و مانند آن را تحت تأثیر خود متحول ساخت. باغسازی نیز به تبع دیگر هنرها در قالب‌های این نگرش‌ها متأثر گردید.

اندیشه کنفوسیوی (۴۷۹-۵۵۱ ق.م) با تأکید بر معنای «نیروی اشیاء» در طبیعت و وضع قوانینی در باب نهادهای اجتماعی و خانواده، دارای بینشی متمایز است. اندیشه تائویی به خاطر بینشی که در آن تمامی پدیده‌های طبیعت را با مفاهیم، یین و یانگ، تعریف می‌نمود؛ شناخته می‌شود. اندیشه بودایی بعدها (۶۸ ب.م) با ورود به چین، جای خود را در فرهنگ چینی یافت.

گرایش به طبیعت ادیان شرق دور با مفهوم طبیعت‌گرایی که در آن طبیعت و تنها قوانین و نیروهای طبیعت (نه قوانین و نیروهای فرا طبیعی) در جهان فعال‌اند و چیزی فراتر از جهان طبیعی نیست (De Caro, 2010)؛ ارتباطی ندارد و هر سه اندیشه به وجود نیرویی جهت دهنده و تنظیم‌کننده در جهان طبیعت قائل هستند. لذا نمی‌توان طبیعت‌گرایی ادیان کهن را با طبیعت‌گرایی مدرن یکسان دانست. به عبارتی طبیعت‌گرایی در ادیان کهن به معنی همبسته بودن و در تناصر قرارگرفتن با طبیعت بود و وجود طبیعت و انسان در یک عرض بودند (Stone, 2017, p 68). حضور طبیعت بیرون از انسان نبود (فتحی‌زاده، ۱۳۹۲) و لذا دخالت حرص ورزانه در طبیعت به نوعی فساد (سوره مبارکه الاعراف، آیه ۵۶) نام می‌گیرد. در فرهنگ اسلامی، رابطه طبیعت و انسان در سه محور مورد توجه قرار می‌گیرد. انسان وظيفة آبادکردن و تسخیر طبیعت را دارد. ابتدا، انسان وظيفة آبادکردن و تسخیر طبیعت را دارد (آیه ۱۶ سوره هود و آیه ۱۶ سوره حج)؛ سپس ارزش طبیعت از لحاظ وجود شناسی پایین تر از بعد روحانی انسان است (آیه ۴ سوره تیم) و در نهایت؛ طبیعت بستر لازم برای شکل گیری بعد جسمانی و روحانی انسان است (آیه ۶۱ سوره هود). نقره کار (۱۳۹۴) دیدگاه کلی ارتباط با طبیعت در اندیشه شرقی و غربی را مقایسه می‌کند و با ذکر تفاوت‌های این دیدگاه‌ها در رابطه با طبیعت، بر این عقیده است که دیدگاه اندیشه‌های خاور دور در ارتباط انسان و طبیعت هم عرضی آن دو است. با این شرط که انسان کمترین دخالت

در طبیعت را نخواهد داشت. از سویی دیگر در اندیشهٔ ناتورالیستی هرگونه سلطه به شرط مفید بودن مجاز شمرده می‌شود و مفهوم مفید بودن در اینجا بهره‌گیری انسان از ظرفیت‌های طبیعت است (bhaskar, 2014). این تفاوت دیدگاه بر شکل باغ مؤثر است؛ آنجا که بدانیم حفظ منابع و شکل موجود از طبیعت‌گرایی شرقی سرچشم می‌گیرد و اصلاح محیط، حتی اگر منجر به قطع درخت یا جابجایی عمدۀ خاک یا مصرف یک منبع آبی باشد؛ در اندیشهٔ ناتورالیستی امری مذموم نیست. در این مقاله تلاش شده تا با بررسی کالبد و معناشناسی باغ چینی، به رابطهٔ میان کالبد و معنا در معماری منظر این نوع باغ پرداخته شود. فرض تحقیق بر این است که گمان می‌رود شکل باغ چینی ترکیبی ویژه از سه اندیشهٔ تائوی، کنفوشیوسی و بودایی به صورت حضور همگن باشد. روش تحقیق در این نوشتار ترکیبی از روش پژوهش در نمونهٔ موردنی و تحلیلی-توصیفی است. اطلاعات تحقیق از طریق داده‌های کتابخانه‌ای و اسنادی به خصوص کتابخانهٔ سفارت‌های ژاپن و چین در ایران به دست آمده است.

۲. پیشینه تحقیق

در زمینهٔ بررسی مبانی باغ‌سازی آسیایی و به‌ویژه شرق دور، نوشتارهای متعددی وجود دارد که پس از تطبیق مسئله، روش پژوهش و یافته‌های آنها، می‌توان به‌طورکلی، تحقیقات در زمینهٔ باغ چینی را به تحقیق در شکل باغ، تحقیق در ادراک بازدیدکنندگان از باغ، تحقیق در محتوای زمینهٔ فرهنگی، نمادپردازی در باغ و تاریخچه‌شناسی باغ‌های چینی؛ تقسیم‌بندی نمود. غضنفری (۱۳۸۹) به ابعاد کالبدی باغ ایرانی و چینی به صورت قیاسی پرداخته و از معناشناسی باغ چینی صرف‌نظر کرده است. رینالدى (۲۰۱۱) به بررسی شکلی باغ‌های معاصری پرداخته که بر اساس ایده‌های باغ چینی ساخته شده‌اند و صرفاً ابعاد کالبدی باغ چینی را بررسی و تحلیل کرده است. چنگ (۲۰۱۲) به کتاب یوان-یه^۳ یا هنر باغ‌سازی در چین و تأثیر ساختار اجتماعی دورهٔ مینگ بر باغ‌سازی چین پرداخته است. به عبارتی با تمرکز بر یک دورهٔ ویژه، به تأثیر تاریخی فرهنگی چین اشاره نموده است. هوای (۲۰۱۴) در مقاله‌ای به بررسی باغی در بیجینگ می‌پردازد. یافته‌های هوای می‌تواند شاهدی بر آغاز جدا شدن فرهنگ باغ‌سازی چین از مبانی خویش دانست. فنگ (۲۰۱۴) به بررسی حس مکان در باغ‌سازی

چينى مى پردازد. به عقيدة وي، ميان تصور مردم با زمينه فرهنگى چينى و گرددشگرانى كه از فرهنگ ديگر به بازديد باغ مى آيند، به علت تفاوت تلقى از نمادها و استعاره های فضائي، حس مكان اين دو گروه داراي دو كيفيت مختلف است. در اين مقاله، تلاش شده است تا با استفاده از پيشينه پژوهش، به باغ چينى به عنوان ميراثى از فرهنگ و هنر آسيا پرداخته شود و مبانى نظرى آن در چهارچوبى مدون، ارائه گردد.

۳. ادبیات تحقیق

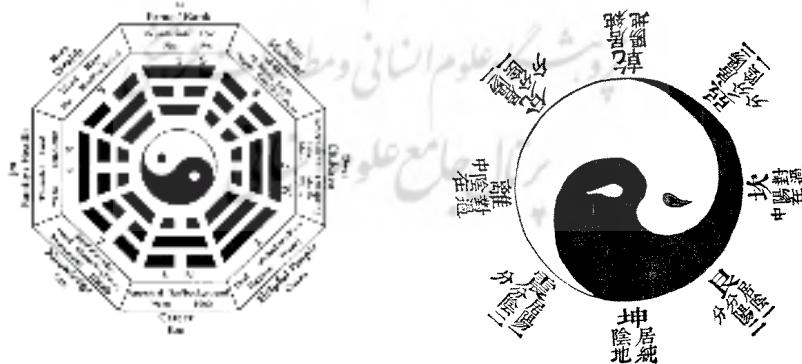
در ادامه تحقیق به معرفی اجمالی اندیشه های سه گانه بودایی، تائویی و کنسیوسی پرداخته، به اثرات آن بر معماری منظر باغ شرق دور اشاره می شود.

۴. تجلی اندیشه تائویی در باغ سازی

از دیدگاه فیلسوفان قدیم چین هرگونه فعل و انفعالات جهان، تحت تأثير نظامی است که تائو نامیده می شود. تائو به معنای راه زندگی یا انجام دادن اعمالی در مسیر شاهراه در اصل به بستر رودخانه اطلاق می شده است (میلر، ۱۳۹۵) و به نوعی توصیه هایی در فهم خویشن، پیرامون و رشد استعدادهای فردی است (Hinton, 2015). تائو به مفهوم هم آهنگی و همسویی و سر سپردن است و این مهم نه با اعمال و رفتاري خاص بلکه با بى عملی و عدم تلاش در تغيير جريان عام طبعت انجام می پذيرد (آقامحمدی، ۱۳۸۷). پیروان اين فلسفه برای تحولات جهان، قانونی ثابت مانند بستر رودخانه قائل بودند و می گفتند تائو آغاز و انجامی ندارد و پس از پديد آمدن جهان مادي، تائو نيز برای ايجاد تناسب، در آن جريان یافته است (توفيقی، ۱۳۸۵). لذا اندیشه تائویی در روش زیستی که پيشنهاد می کند بر پيروي از روند طبيعی پدیده ها تأكيد می کند و تائو در حقیقت همین روندهای طبیعی است که فارغ از دخالت و دست کاري انساني اتفاق می افتد (Townsend, 2016). در نماد تائی - چی (تصویر شماره ۱ راست)، می توان مشاهده نمود که تائو طبعت و سلسله مراتب را توصیه می کند که بشر از زمین، زمین از سپهر و سپهر از تائو تبعیت كرده و تائو نيز در مطابقت با هر آنچه طبیعی است، می باشد (lu, 2016). طبعت موضوع اصلی اندیشه تائویی است و تا زمانی که فرد بر مبنای طبعت حرکت كند آرامش، تعمق و تفکر را به دست

می‌آورد(lee, 2015). طبیعت بر اساس شکل، نوع و محل قرارگیری، تأو را در خود می‌پذیرد و با ورود تأو است که جسم حقیقت خود را می‌یابد(Wilson, 2012). یعنی و یانگ، به عنوان نمادهای سازنده و رشددهنده پدیده‌ها، در اندیشه تائوی م نقشی مهمی بر عهده‌دارند(jung, 2013). یعنی، نماد زنانگی، سرما، نرمی و مانند آن و یانگ نماد مردی، گرما، زبری و مانند آن است و زمانی که یعنی و یانگ به توازن دست یابند؛ شیء دارای نیروی حیاتی شده، هستی می‌یابد(Palmer, 2003: 52). انسان از منظر تائوی واسطه‌ای است میان بهشت و زمین و نقش وی ایجاد توازن یعنی و یانگ در جهان است. در این میان باغ به انسان کمک می‌کند تا این همسازی و توازن را بقا بخشد و این عمل، در اصل معنایی اخلاقی را در بردارد(Cooper, 1977: 5). باغ بر تفکر و تنظیم احساسات انسان اثری حیات‌بخش دارد و از تسليم شدن انسان در برابر قوای نفسانی جلوگیری می‌کرد (Roupp, 1997: 197). کلیت باغ باید روابط میان اجزاء طبیعت را بازنماید آن‌گونه که چنگ چانو^۳ اشاره می‌کند که کاشتن گل پروانه‌ها را به خود می‌خواند، انباشتن صخره‌ها به کنار هم، ابرها را به خود می‌خواند و کاشتن درختان کاج، بادها را به مهمانی می‌آورد. درختان نخل، باران و بیدها، زنجره‌ها را گرد هم می‌آورند(McNaughton, 1974: 102). این عبارات نشانه آن است که باغ به گونه‌ای طراحی می‌شود که روابط طبیعی را نشان دهد. این تضادها در حقیقت با توجه به اصول فعال و منفعل یعنی و یانگ، نوعی تقابل متعادل را به وجود می‌آورد که علاوه بر ایجاد تفکر، توازن و آرامش را پدید می‌آورد(گروتر، ۱۳۷۵: ۲۳۸). باغ جایی برای آرامش، لذت، تفکر و تعمق، مطالعه یا مکانی برای گرد هم آمدن دوستان و چایی نوشیدن در فضای باز بود و فعالیت‌هایی مانند موسیقی، شاعری، نقاشی و خوشنویسی و بحث‌های فلسفی در آن معمول بود (Cooper, 1977: 5). در ادامه، بر پایه این مقدمه؛ به معناشناصی كالبدهای باغ چینی پرداخته می‌شود. این اجزاء عبارت از کوشک و ابینه درونی باغ، آب و صخره، گل و درخت، هندسه باغ هستند. طرح‌بندی کلی باغ چینی، به مانند نمونه‌ای از طبیعت، از خطوط هندسی پرهیز می‌کند؛ زیرا بی‌نظمی خطوط نشانه حرکت و زندگی است. هر چیز قاعده‌مند یا متقارن، مغایر با طبیعت آزاد و درنتیجه مغایر با تأو است(Yu, 1982: 125).

باغ تأویی سرشار از مناظر غیرقابل انتظار است که در آن از ایجاد خطوط مستقیم و منظم پرهیز می‌شود؛ و ادراک و تخیل ناظرین را دستخوش کشف و شهود می‌کند؛ و این اسلوب از آگاه بودن به تغییر و نمادهای زمینی بین و یانگ سرچشمه می‌گیرد. قواعد و اصول خاصی بر طرح‌بندی باغ تأویی حکم فرما است؛ اما این باعث نمی‌شود تا دو باغ به هم شبیه شوند یا دو نقطه آن یک دورنما را القاء کنند (Yap, 1975: 15). همواره آدمی، محل تقابل خطوطی مانند برخورد رود و جنگل یا مانند آن را به عنوان نقاطی برای ساختمان‌سازی انتخاب کرده است (گروتر، ۱۳۷۵: ۱۴۱). این مطلب در اندیشه تأویی، بهصورتی که کمترین دخالت را در طبیعت ایجاد کند، انجام می‌شود. در اندیشه تأویی اگر بین و یانگ در نقطه‌ای به توازن برسد آن نقطه دارای هارمونی همساز با تائو بوده، لذا برای ساخت مناسب است. کوشک بر اساس قواعد فنگ‌شویی^۰ ساخته می‌شد (Keswick, 2003: 220). به گفته یوان‌یه، ساختن باید در تطابق و هماهنگی با اشکال و عوارض طبیعی زمین باشد (Yu, 1982: 125). لذا کوشک‌ها در زمین بر اساس پستی و بلندی، انحنایها و پیچ و تاب زمین شکل می‌گیرند. در کوشک‌ها، درها یا به وجود نمی‌آمد یا همواره باز باقی گذاشته می‌شد؛ زیرا در بسته نشانه‌بی‌توجهی به نیروهای کیهانی باغ بود (Yu, 1982: 125). با تبعیت طرح باغ از با-گوا، (تصویر شماره ۲-چپ)، باغ و خانه رو به روی هم ساخته شده، اتاق‌ها رو به باغی که در آن درختان به شکوفه نشسته، سرخس‌ها و گل‌ها به دور حوضی مرکزی گرد هم آمده‌اند، باز می‌شد.

تصویر شماره ۱-راست: نماد تائی-چی، چپ: با-گوا، اماکن زیستی با شکل "گوا-با" مشخص می‌شود. در میانه

نماد تائی چی بین و یانگ دیده می‌شود. مأخذ: (Jinhui Yu, 2013)

از دیگر عناصر دخیل، نور یا گرما از این لحاظ دارای خاصیت یانگ و سرما و سایه دارای خاصیت بین است. لذا تعادل دمایی کوشک علاوه بر ایجاد توازن گرمائی هماهنگی میان بین و یانگ را نیز نشان می‌دهد. نور خفیفی که از پنجره‌های کاغذی کوشک وارد فضای شود؛ فرد را به سوی ذات خلا (تهیا) سوق می‌دهد. با گشودن پنجره‌ها نیز فرد با طبیعت دست نخورده، آن‌گونه که گویی در ابتدای آفرینش است؛ مواجه می‌شود. علاوه بر آن وجود ستون‌های درخت ناصاف و ستبر به همراه هندسه ساده کوشک باعث هارمونی عناصر گردیده است (بورکهارت، ۱۳۶۹: ۱۸۸).

آب در باغ به صورت نهر، آبشار، فواره، حوض یا آبدان‌های کوچک دیده می‌شود. تاثو خود نیز در جهان تجسم یافته و شبیه جویباری است که در دره‌ها جاری است و در آغوش رودها و دریاهای می‌رود (Addis, 1993: P7). رودی که حرکت می‌کند یانگ و ساحلی که از آن رطوبت می‌پذیرد؛ بین و درختی که در این میانه می‌روید؛ از هر دو نیرو شکل می‌گیرد (شريعی، ۱۳۸۴: ۱۹۱). قوی‌ترین نمادهای پیوند موزون بین بین و یانگ در باغ تأثیبی آبشار و فواره‌ها هستند که نماد فعال یانگ به همراه سرشت بینی آب در قالب مفهوم و شکلی خاص صورت پذیرفت‌اند (بورکهارت، ۱۳۶۹: ۱۸۸ و ۱۸۹). اهمیت آب در باغ تأثیبی نه تنها تحت تأثیر خاصیت دوگانه بین و یانگی آن است؛ بلکه به خاطر تقریب آن به بزرگ‌ترین نماد تأثیبی یعنی اژدها است. سنگ‌ها در باغ چینی که تحت فرسایش هوا سوراخ شده و به متابه دریای خروشان یا درختان سنگ‌شده متصور می‌شد. این صخره‌ها از حیث رنگ، بافت، دانه‌بندی و شکل از هم متمایز شده، بعضی برپا نگهداشته شده، بعضی در حالی که مقطع روی زمین از مقطع فوقانی بزرگ‌تر بوده قرار می‌گرفت و نشانگر محو شدن قله کوه‌ها در ابرهای آسمان است. بعضی به شکل حیوانات تصویر می‌شد و بعضی نمادی از کوه و دره‌های رود یانگ‌تسه و نیز مناطق شمالی و غربی چین است. در فرهنگ شرقی کوه‌ها نماد محور و قطب جهانند (Milner, 2005:11) و در باغ چینی کوه نماد قدرت یانگ در طبیعت و آسمان است (Wang, 2015:3). کوه‌ها معمولاً در میان دریاچه یا حوض قرار می‌گیرد، صخره نماد و جوهره پایداری و ابدیت است، درحالی که آب نماد روانی و زودگذری است. کوه و آب معمولاً در نقاشی‌های منظر دیده می‌شود. کوه و سایه آن

نیز به ترتیب نماد یانگ و بین است. کوه ساکت، غیرقابل جابجایی، دوری گزیده از جهان بهمنند راهبان است. پستی و بلندی آن نیز به پستی و بلندی و خطرات و فراز و نشیب حیات اشاره دارد. یک صخره می‌توانست تمامی نمادها و اشاراتی را که یک کوه داشت در خود داشته باشد. (Yu, 1982:125). ازین‌رو هرقدر صخره‌ها و قطعات سنگ دارای حفره و پیچیدگی باشند بالرزش‌تر قلمداد می‌شوند.

شین‌فو^۷ می‌گوید: «در طراحی یک صخره یا تنظیم درختان گل دار باید اصل نشان دادن کوچکی در بزرگی، بزرگی در کوچکی باشد و حقیقت در مجاز و مجاز در حقیقت باشد. فاش ساختن و یا پنهان کردن به صورت متناوب، بعضی چیزها را نشان ده و بعضی را پنهان کن» (McDonald, 2004: 234)

درخت یانگ و نشانه‌ای از استقامت است و توازن بین دو قدرت بزرگ، درخت نشانه‌ای از نیروی بین زمین بود که سعی در رسیدن به بهشت دارد و نیز خطی از ارتباط که در طبیعت میان نیروهای مقدس بین و یانگ بود. سبزه نیز چون جمع یانگی آسمان و بینی زمین است جنبه‌ای دوگانه می‌یابد. درختان با توجه به ساختارهای طبیعی خود در باغ قرار می‌گیرند و بر کاشت آن‌ها قواعد همگونی و یا ایجاد بافت وسیع اعمال نمی‌شود تا حداکثر طبیعی بودن رعایت شده و آهنگ رشد آن‌ها در باغ دیده شود (Graham& Palmer, 2007: 13-15). زیبایی درختان، حاکی از نیروهای زنانه و بین است، درحالی‌که برخی از درختان دارای کیفیات بین-یانگی و یا یانگی هستند. درختان کاج و سرو با آنکه دارای زیبایی بین بودند اما خواص یانگی چون استقامت و قائم بودن را داشت. جذابیت و انعطافی که بید دارد نشان از توازن میان بین و یانگ بوده و درختان گل داری مانند بادام، گیلاس و هلو همواره به خاطر زیبایی‌شان در ادبیات تأثیرگذار مانند معشوقه مورد ستایش قرار گرفته‌اند. بادام به عنوان اولین درختی که در سال گل می‌دهد در سنت تأثیرگذار بجهات بیدارکننده و پاسدار فضول یاد می‌شود (wang, 2015:15). درخت گیلاس نیز نماد قدرت، طول عمر و زهد بود. آلو، کاج و بامبو نیز چون سمبول دوستانی سه‌گانه محسوب می‌شوند. درختان بادام و آلو هر دو نشانه تجدید حیات در بهار بودند و آلو به خاطر تنہ پر گره‌اش صفت اژدهای خفته را بر خود داشت. هلو، درخت فناپذیر تأثیرگذار است و درختی است که مکان آن در میانه بهشت تأثیرگذار است. هسته‌های آن انسان را از دیوان و نیروهای پلید دور می‌گذارد و از آن‌ها به عنوان تعویذ و طلس استفاده می‌شود. این درخت علاوه بر این

نشانه بهار، جوانی، ازدواج، سلامتی و طول عمر است (Valder, 1999: 223). گل‌ها نیز به‌مانند سایر عناصر باعث مفاهیم نمادینی را دربردارند. والاترین گل‌ها برای چینیان تائویی، لوتوس، داودی و صدتومانی است. گل صدتومانی تنها گلی است که تماماً نیروی یانگی دارد. گل‌هایی که غنچه‌ای به شکل فنجان دارند نشانه یین در طبیعت هستند، اما گل صدتومانی با رنگ سرخی که دارد نماد آتشین‌مزاجی، مردانگی، ثروت، افتخار و نجابت است. گل داودی از سوی دیگر گل شعراء، فیلسوفان و ازرواطلبان بوده و گلی است که نشانه لذت، خوشی، آسایش و راحتی است (Cooper, 1977: P5).

لوتوس سمبولی جهانی به شمار می‌رود که ارجاعات فراوانی برای آن در میان ملل شرقی می‌توان یافت. این گل در اندیشه‌های معنوی هندو و اندیشه بودایی هم جایگاه ویژه‌ای دارد و نمادی از ارتقاء معنوی است. این اندیشه از رشد این گیاه که در گل‌ولای ریشه داشته، ساقه‌اش در آب است و در فضای باز و هوای تازه گل می‌دهد، سرچشم‌های می‌گیرد. این پس‌زمینه فلسفی جایگاه آن را نسبت به رقیانی چون گل رز و یا سوسن سفید در میان ملل آسیایی در مکانی بالاتر قرار داده است. از دیدگاه تائوئی، لوتوس گلی است که در آن یین و یانگ به‌طور کامل به توازن می‌رسند. این گل به خاطر آنکه در نور خورشید می‌شکوفد، یانگ و چون ریشه‌هایش در آب‌های تاریک دوران آشوب اولیه روییده بین است. ترکیب این گل باریشه‌هایی که در آب و سری که در هوای آزاد قرار دارد، یادآور روح و ذات است. ریشه‌های آن در گل مرطوب می‌روید و نشانه ثبات است و ساقه‌اش، بند ناف جهان است که انسان را به اصل خود چنان محور جهان می‌رساند و دانه‌هایش، دانه‌های آفرینش و تکوین هستند (McIntosh, 2005:27).

لوتوس با چرخه خورشید در ارتباط بوده، از این‌رو هم دارای خاصیت‌های بین است، هم دارای ویژگی‌های یانگ بوده، از این‌رو این گل هم مذکور و هم مؤنث پنداشته می‌شود (تصویر شماره ۲). این گل، گل طلایی تائویی است که تبلور نور و تائو، نشانه عالم و حکیم وارسته که با پلیدی‌های جهان به مبارزه برمی‌خیزد اما به آن آلدود نمی‌شود. با این وصف، باعث از منظر تائویی مجموعه‌ای از زیبایی، آفرینش، تذکر و تعمق، اتصال به نیروهای آفریننده، چرخه فصول، بلوغ، فرسایش، مرگ و تولدی تازه است. در اندیشه تائویی باعث جهانی است که در آن تکامل و رسیدن به روح جهان ممکن‌ترین وضعیت خود را دارد. این نکته در سخن

چنگ پن چیائو^۸ که می گوید: «تمتع از جهان باید از نگرش به جهان به مثابه باغ به دست آید، زیرا همه مخلوقات بر اساس طبیعتشان زندگی و به سعادت می رساند» (McDonald, 2004: 233)، قابل درک است.

تصویر شماره ۲- راست: گل لوتوس در باغ سازی چین- چپ: سنگ‌ها در باغ تأثیبی نشانگر طبیعت، انسان و معنای حیات هستند مأخذ: (Tobias Wittig, 2010)

۵. بیان اندیشه کنفوسیوسی در باغ‌سازی

اندیشه کنفوسیوسی تأثیرات بسیاری بر بنیادهای اجتماعی و تعليمات اخلاقی شرق دور نهاده است. مفاهیم جهان‌بینی پویا که در آن میان اجزاء حیات و تغییرات محیط جویای توازن و همسازی است، فرد را در دوایری هم‌مرکز قرار می‌دهد که تبعیتی پایدار را به وجود می‌آورد. اهمیت کلیدی نهاد خانواده، در تمام نسل‌ها، سامانه‌ای اجتماعی مبتنی بر سلسله‌مراتب را ایجاد می‌کند که در آن وظیفه‌شناسی و وفاداری به کهن‌سالان و معلمان امری اساسی است. تأکید بر تعلیم و تربیت در رشد انسانی، اصرار بر وجود دولتی متمنکر، تأکید بر تاریخ به مثابه عنصر تداوم اجتماعی و تلاش برای اصلاح اخلاقی اجتماعی از نمودهای این اندیشه‌اند که همگی در رابطه‌ای که انسان با طبیعت و محیط پیرامون خود برقرار می‌کند، بروز می‌یابد (Berthrong, 2003: 392-373). مجموعه این ارزش‌ها، توازنی را بین تغییرات طبیعی می‌طلبد که در پی

آن فرد درمی‌یابد که طبیعت بالنفسه نهادی ارزشمند است و از این‌رو بر خود واجب بداند که در آن نقشی پویا و فعال داشته باشد. این منش به همارزش بودن انسان و کیهان باور داشته که کل‌نگری زیستی و تداوم جوهری خلقت از این بیتش ناشی می‌گردد(Xiang, 2000:11). اعتقاد به اصالت حیاتی پویا در مورد نیروهای اجسام که به اختصار به آن «کی»^۹ گفته می‌شود و نیز اخلاقیات جامع که هم انسان و هم طبیعت را در بر می‌گیرد، دو اصل این اندیشه در رابطه با طبیعت است (Berger, 1999: 25). اصل اول را می‌توان اصل انسان-کیهانی این بیتش دانست که بر سه نیروی سپهر(راهنمای کل)، زمین (طبیعت) و انسان استوار است. کل‌نگری زیستی نیز بر همبستگی و وابستگی کائنات به هم اشاره دارد که در آن هر عضو مجموعه بر دیگر عناصر این سامانه دائم در حال کنش و واکنش است. از این‌رو عوالم دارای ارزشی هم‌پایه هم بوده، انسان تنها بر پایه ادراک و مشاهده فردی به خودسازی می‌پردازد و هر آنچه می‌یابد در رابطه با کل کائنات سنجیده و به گفته تو-ویمینگ^{۱۰} انسان دائم در حال شدن است(Berneko, 2004:183-194). قائل بودن به جوهرهای مختص به هر شيء و نیز جوهری بالاتر که آن‌ها را در بر می‌گیرد ارزش کلی و جزئی هر چیز را نشان می‌دهد. عبارت شنگ-شنگ^{۱۱} به معنای بازتولید و تولید برای توضیح آفرینش به کار می‌رود. این بازشناسی حرکت دائمی جهان از تأملی ژرف بر حاصل خیزی طبیعت و تولد دوباره آن ناشی می‌شود. تغییر و تبدیل دائمی، اساس، عامل تداوم و باعث فعل و انفعال سامانه‌های زیستی مانند کانی‌ها، گیاهان، حیوانات و انسان بوده، لذا انسان ترغیب می‌شود تا خود را بر اساس نیروی دائمی حیات کیهان که در فرآیندهای جهان ساری است، شکل دهد. فضائل مانند دانه‌هایی هستند که رشد یافته جوانه می‌زنند و در طول تجربه‌ای معنوی به دست می‌آیند و به مرور زمان گل می‌دهد و به بار می‌نشینند. از این‌رو انسان باید در سلامت و تکامل زمین و در توازن آن کوشان باشد؛ کشت زمین در این بیتش می‌باید همراه با مراقبه، تفکر و تعمق باشد (Barnhill, 2000: 99-94).

هندرسه مطلوب این بیتش متمایل به شبکه‌های راست‌گوش و جهت‌گیری عمومی به سمت شمال است؛ با رعایت آنکه می‌بایست اجزاء شهری مانند سکونت‌گاه‌ها به سمت جنوب طرح شوند، می‌باشد(تصویر شماره^۳)

تصویر شماره ۳- نظام هندسی مطلوب کنفوشیوسی، مؤخذ: (Jinhui Yu, 2013)

اجزاء کوچک و مربع شکل جنوبی، که عمدتاً سکونت‌گاه‌های مردم هستند، به سمت شمال بزرگ‌تر شده، به همین ترتیب محل زندگی امپراتور در شمالی‌ترین و بزرگ‌ترین مربع قرار می‌گیرد. تأکید بصری به سمت شمال، ساخت ابنیه اصلی و مجلل در این بدنه از اصول ساختمانی این اندیشه است. در اینه نیز دیوارهای شمالی بلندتر از دیوارهای دیگر ساخته و بدنه شمالی محترم‌تر از جبهه‌های دیگر پنداشته می‌شود (yong, 1988: 27-33). باع مطلوب کنفوشیوسی را می‌توان در عمارت خانوادگی کونگ^{۱۲} در کوفو در مجاورت رود زرد دید(<http://whc.unesco.org/en/list/704>). قرارگیری درخت، آب و تپه در بدنه شمالی(تصویر شماره ۴ راست)، بالاتر رفتن دیواره شمالی کوشک نسبت به جبهه‌های دیگر(تصویر شماره ۴ وسط)، قرارگیری فضای اصلی در میانه کوشک، U شکل شدن طرح کوشک و عمیق کردن ایوان جنوبی(تصویر شماره ۴ چپ)، جهت بیشترین اکتساب «کی» از اثرات اندیشه کنفوشیوسی بر طرح باع چینی است.

تصویر شماره ۴- اثرات اندیشه کنفوشیوسی بر باع چینی، نگارنده

۶. بیان اندیشه بودایی در باغ‌سازی

وجودشناسی اندیشه بودایی، مبتنی بر مضامینی چون تولد، پیری، رنج و مرگ است. درک وجودی جهانی که سراسر رنج است، هسته اصلی تعلیمات بودایی را در برمی‌گیرد. از این‌رو فهم طبیعت رنج و چگونگی پایان بخشیدن به آن حد کمال اشراق بودایی است (الدنبورگ، ۱۳۴۰: ۹۶). نیروانی یا خیر اعلی بودایی، نوعی از آزادی روحانی را نشان می‌دهد که در تسلسلی کارماهی در تمام مظاهر حیات جاری است. کل اشکال حیات دارای حالتی بینابینی است که در آن این دوگانگی نشانه‌ای از ایجاد جنبشی رو به‌سوی تکامل و تسلسل کارماهی است (Chapple, 1998: 47-154).

در بهشت اسطوره‌ای بودایی زمین به صورت طبیعی سبز و آباد ترسیم شده که امیال حرص و رزانه بشر که منجر به ایجاد طبقه و تقسیم ثروت شد، مالکیت را ساخت و زمین به عنوان یک دارائی باعث سنتیز بشر شد (Agganna Sutta: 201). اگرچه تعالیم بودایی در مورد کارما و تجدید حیات در تمام اشکال حیات محسوس، در یک دور تسلسل به هم وابسته‌اند؛ اما عالمان بودایی بر عاملیت فعالانه انسان در این بین تاکید می‌کنند. همین مطلب باعث شده اشکال غیرانسانی حیات مانند حیوانات و گیاهان و... در نظام سعادت بودایی دارای اهمیت ویژه باشند (Gustafson, 1994: 15).

تعالیم بودایی، جهان را مجموعه هستی‌های مقدس می‌بیند که در آن مخلوقات با هستی در ارتباط‌اند؛ به این معنی که تمام موجودات در یک جهان مقدس گرد هم آمده‌اند. اندیشه بودایی اولیه به رهبانیت تأکید داشت و مناسک مراقبه و تمرکز را طبیعت بکر به کار می‌بستند. بعدها در چین هسته‌های فکری بودایی که متمرکز بر طبیعت بودند، جائی شاخص را در اندیشه بودایی متأخر یافته‌ند. در ادبیات کهن بودایی وجود تمثال بودا زیر درخت، یعنی آنجائی که به نیروانا دست یافت، نشان از آن دارد که اتفاقات اساسی و مهم زندگی بودا به نحوی با طبیعت در ارتباط است. او در طبیعتی بکر متولد شد، در طبیعت به اشراق نائل شد و زیر درختی هم چشم از جهان فروبست (Nash, 1986: 52). به عبارت دیگر بودا در قرارگاهها یا محیط و فضاهای طبیعی، عمدۀ یافته‌های خود را اکتساب کرد. در کتب اولیه اندیشه بودایی علاوه بر نقش مهم

طبيعت و جنگل در روند تجربيات روحی مانند مراقبه و... به نقش فيزيکی و ابعاد مادی آن به عنوان چائی که بودا در آن تعالیم خود را به ره gioian بودایی می آموخت؛ اشاره شده است. بعدها همین روند ادامه یافت و معابد بودایی به صورت باع در میان کوهها و جنگلها و یا هرجایی که از شلوغی شهر به دور بود بربپا می شدند.

با همین رویه در بینش چن، که نسخه چینی اندیشه بودایی است، کوهها، رود و هر پدیده طبیعی مکان مقدس تلقی شده است. اگرچه مراقبه، تنها در طبیعتی دست نخورده امکان رشد می یابد و فطرت روحانی انسان در بکر بودن محیط به اوچ می رسد؛ اما تفکر چن در باع چینی با ایجاد باغاتی منطبق با طبیعت واقعی در خارج از شهر و در حومه تجمعات انسانی به این آرمان جامه عمل پوشانده است (Nash, 1986: 52).

در اندیشه بودایی چینی، گیاهان، درختان و زمین دارای ظرفیتی هستند که می تواند در آنها نیروانا پدید آید. این نکته در اشراق کوکائی^{۱۳} دیده می شود؛ جائی که او در قالب جمله‌ای شاعرانه می گوید: «اگر تصور کنیم اشیاء جهان مانند گیاهان و درختان از سیر به اشراق خالی بودند آنگاه می توان تصور کرد که شاید خیزاب‌های دریا نیز نمی، در خود نخواهند داشت» (Shaner, 1985: 101). درخت در این بینش جایگاه تضاد و کشمکش نیروهای خیر انسانی و نیروهای شر است.

۷. بحث

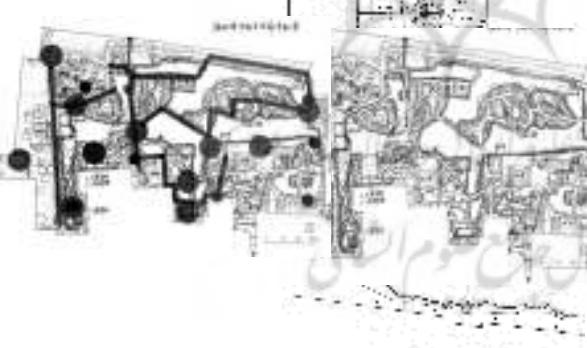
در نوشتار فوق مشاهده می شود که سه اندیشه تائویی، کنفوسیوسی و بودایی علی‌رغم تفاوت‌های بنیادین و شکلی باهم در باع چینی به توافق و همپوشانی می‌رسند. هر سه اندیشه به طبیعت دیدی همه‌جانبه‌نگر و حمایتی دارند. انسان در مسیر تائو باید از طبیعت بهره ببرد و وجود وی بدون طبیعت به تائو نمی‌رسد. به گونه‌ای که اشراق یافتن تمام اجزاء طبیعت و سیر صعودی طبیعت به نیروانا را می‌توان مشابه رشد انسان در کیهان‌های مختلف تائویی و صعود وی از انسان به زمین، سپهر و تائو دانست. در اندیشه کنفوسیوسی نیز ترکیب عناصر متضاد با هم به نوعی نشان‌دهنده قائل بودن این حق برای طبیعت است که با آنکه باید در یک نظام هندسی تعریف شود؛ اما از لحاظ نظم هندسی هر واحد می‌تواند نامنظم و منطبق بر شکل و عارضه طبیعی باشد. همین ویژگی نیز در اندیشه بودایی به طبیعت وجود دارد. بودا در تمام زیست معنوی خود در طبیعت به سر می‌برد و رشد معنوی در این اندیشه در طبیعت شکل می‌گیرد و طبیعت

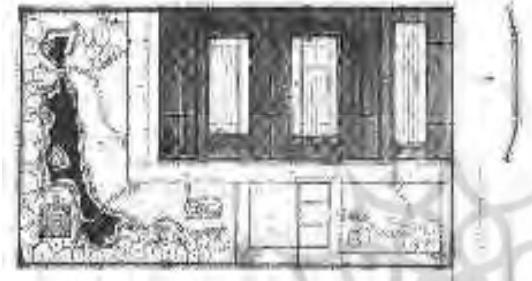
به نوعی بر معماری ارجحیت دارد. لذا انسان باید در پیوند دائم با طبیعت باشد. از جنبه کارکرده، سه اندیشه در یک نقطه، یعنی نحوه استفاده از طبیعت، مشترک‌اند. اندیشه بودایی بر تمرکز و اندیشه تائویی بر تعمق و تفکر و لذت از طبیعت و اندیشه کنفوشیوسی به تدبیر در طبیعت، توصیه می‌کنند. این عنصر باعث می‌شود تا نمادپردازی در هر سه اندیشه، مجاز قلمداد شود. کوشک در جایی طراحی می‌شود که به تلقی اندیشه تائویی محل امتصاص یین و یانگ و در اندیشه کنفوشیوسی قرار گرفتن در سلسله‌مراتب متناسب با کارکرد خروش باشد.

این دو عبارت در ادامه بحث‌های فوق، در نمونه موردهای ثبت شده باغ چینی در بنیاد یونسکو، ثبت شده به سال ۲۰۰۸، مورد بحث و تحلیل قرار می‌گیرند. همان‌گونه که در تصاویر مشاهده می‌شود، مربع‌ها نشان‌دهنده ورودی‌ها به باغ هستند که عمدهاً متعدد و در جبهه‌های مختلف هستند تا بتوانند از نیروی کی به‌تمامی استفاده کنند. نیز در نقشه‌ها می‌توان هم‌زمان هم یک نظام هندسی و نیز یک هندسه طبیعی و اتفاقی را مشاهده نمود. به‌این ترتیب نقاطی که به صورت دایره مشخص شده‌اند، محل‌های برخورد دو نیروی یین و یانگ هستند. یعنی جایی که تخته‌سنگی در آب قرار دارد؛ یا تنوع گیاهی متفاوت می‌شود و مانند آنکه در این نقاط یا چشم‌اندازی به بنا و منظره‌ای وجود دارد یا کوشکی ساخته شده است.

خطوط نقطه‌چین مسیرهای حرکت افراد را در باغ نشان می‌دهد. خانه‌آن در فوژو استان فویجان^{۱۴} نمونه‌ای از سنت باغ‌سازی در خانه است. خانه‌ای دارای حیاطهای مرکزی و دهنه‌آن رو به جنوب است. تمامی پهنه خانه رو به طبیعت باز است و می‌توان در نقشه آن ترکیب بین باغ‌سازی بر مبنای خطوط طبیعی را در یک مجموعه منظم مشاهده نمود. جهت‌گیری رو به شمال است و سنگ‌ها در درون آبگیری کوچک پخش شده‌اند. مسیرها هیچ‌گاه قطع نمی‌شود و در باغ تنوع فضایی دیده می‌شود.

جدول شماره ۱- تحلیل شکلی باغ چینی بر مبنای مفاهیم نمادین- مأخذ: (نگارنده)

تحلیل نقشه هر باغ	نام باغ
	<p>این باغ در دوره مینگ بنا نهاده شده است. باغ شامل شش بخش است که هر کدام بانام‌های باغ سنگ، باغ ده هزار گل، باغ موسوم بهار، هویجانگ، باغ جادو، باغ اندرونی، شناخته می‌شوند (Owyang, 2011).</p>
	<p>این باغ به علت صخره‌هایی با حفره‌های بسیار شناخته می‌شود که در ذهن شبیه به مجسمه‌هایی از شیرهایی در حال جوش هستند (inn, 1950).</p>
	<p>این باغ قدیمی‌ترین باغ منطقه سوشو است (liu, 1979). این باغ در دوره سلسله سوهو در سال ۱۰۴۴ میلادی ساخته شد. این باغ از دو بخش تشکیل شده و جریان آب فنیخی^{۱۸} در درون آن عبور کرده و باغ لوتوسی را شکل داده است.</p>

	<p>این باغ مربوط به دوره شانخینگ است. باغ به علت تعدد کوشک‌ها و پل‌های آن برجسته شده است.</p>	۱۰. باغ شانخینگ
	<p>این خانه نمونه باغ‌های خصوصی و خانگی در چین است که دارای دو بخش اندرونی و بیرونی است.</p>	۱۱. خانه

۸. نتیجه‌گیری

در این مقاله تلاش شد تا با بررسی مفاهیم پایه سه اندیشه تائوی، کنفوسیوسی و بودایی، به شناسایی مبانی فکری باغ چینی دست یافته شود. اندیشه کنفوسیوسی با تأثیری که برجهت و مکان‌یابی و نیز انتظام هندسی شهر و خانه دارد، حضور خود را بر منظرسازی چین وارد می‌کند. کلیات کالبدی باغ‌های محصور خانگی نیز به تبع از شهر و جهت‌یابی‌های کنفوسیوسی متأثر می‌گردد. در باغ‌های مقدس، اینیه نیز به همین ترتیب از اصول کنفوسیوسی بهره می‌گیرند ولی این اندیشه نقش عمداتی در جزئیات باغ مانند نمادپردازی آب، گیاهان و صخره‌ها ندارد. اندیشه بودایی با طریقت رهبانی خود، تفکر و تعمق در طبیعت، بینشی تازه را منطبق بر مفهوم نیروانا در باب اجزاء باغ وارد نمود. ایجاد باغ‌های مقدس در حومه شهرها یا روستاهای را می‌توان به این بینش منسوب نمود. اندیشه تائوی بیشترین تأثیر را بر نمادهای اجزاء و عناصر باغ چینی دارد. مفهوم یین و یانگ، بیشترین اثر را در نگرش چینی به باغ دارد که چگونگی قرارگیری و نمادپردازی عناصری مانند آب، گیاهان و صخره‌ها در باغ و روابط میان آن‌ها را می‌توان نتیجه آن دانست. با توجه به مطالب بالا می‌توان دریافت که باغ چینی با هندسه‌ای

متفاوت و دورنماهای مختلف با تعدد اینیه در آن، نشانه جهان و موقعیت انسان در آن است.

تصویر شماره ۷- همپوشانی مفاهیم اندیشه‌های تائویی، کنفوشیوسی و بودایی در باغ چینی

پی‌نوشت‌ها

۱. باغسازی ایرانی و باغسازی خاور دور (بودائی-تائویی، ذن، و شیتو) به علت آنکه از دو منع فکری و نیز شکل کالبدی متفاوت برخوردار هستند؛ در دسته‌بندی‌های باغ آسیایی به صورت جداگانه معرفی و بررسی می‌شوند. در طراحی باغ ایرانی شکل هندسی در پلان و کوشک مورد توجه قرار می‌گیرد. درباره منع فکری و گونه کالبدی باغسازی خاور دور در مقاله حاضر و منابع مشابه، می‌توان مطالعه نمود.

۲. باغ ایرانی-اسلامی در زمینه شکلی و مفهومی ریشه در روایات اسلامی (حقیقت بین و دیگران، ۱۳۹۵) و آیات قرآنی بالاخص آیاتی دارد که در سوره مبارکه الرحمن که به توصیف بهشت پرداخته است. این مفاهیم در چهارباغ بیشتر از سایر گونه‌های دیگر تجلی یافته است (بمانیان و دیگران، ۱۳۹۰).

۳. کتاب Ye Yuan-یه توسط طراح باغ چینی جی چنگ (1582-1642) در سلسله مینگ نوشته شده بود، : c1582 - ص 1642 (۱۶۴۲) است. جی چنگ خوشنویس، نقاش نقاش و طراح باغ بود. (https://www.gardenvisit.com/history_theory/chinese_garden_design_history/yeyanye_chinese_garden_design_home)

٤. chang chao

۵. (آب و باد) feng-shui در فلسفه فنگ شوی، چی یا کی (Qi) یا chi نوعی انرژی است که اگر در حالت مشت باشد شنگ چی (Sheng chi) یا (ذم کیهانی) یا (انرژی حیاتی) نامیده می‌شود. اما اگر چی راکد بماند و نتواند جریان آزادانه‌ای داشته باشد به انرژی مخربی تبدیل می‌شود که شا چی (Sha Chi) یا همان شا نامیده می‌شود (Field, 1998).

٦. Ba -Gua

٧. Shen Fu

٨. Cheng Pan ch'iao. چنگ هسیه، نقاش و شاعر (۱۶۷۳-۱۶۵۶)، که اغلب با نام چنگ پانجیا شناخته می‌شود. او بین نقاشی، شعر و خوشنویسی سبکی نو به وجود آورده بود. از لحاظ ادبی، نوشته‌های وی به سبک دوره سونگ مربوط است (Pohl, 2011).

٩. Chi. چی یا کی به نیروی درونی اجسام اطلاق می‌گردد.

١٠. tu weiming. توی ویمینگ استاد دانشگاه هاروارد و یک کنفوشیوسی جدید است. او مدیر موسسه مطالعات انسانی در دانشگاه پکن و همچنین همکار ارشد مرکز آسیا در دانشگاه هاروارد است (www.hup.harvard.edu/catalog.php?isbn=9780674117549)

١١. heng-sheng

١٢. Kong

١٣. Kūkai. کواکی (۷۷۴-۸۳۵م) نویسنده و نقاش دوران هین است که در متون وی می‌توان به نوعی پیوند میان ادبیات هندی، چینی و ژاپنی را مشاهده نمود (Pinte, 2016).

١٤. Yan's House, Fuzhou, Fujian

١٥. Yuyuan

١٦. Shi Zi Lin

١٧. Canglang

١٨. Fengxi

کتاب‌نامه

توفیقی، حسین (۱۳۸۵). آشنایی با ادیان بزرگ. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)

حقیقت بین، مهدی؛ انصاری، مجتبی؛ بمانیان، محمدرضا؛ بستانی، سیما (۱۳۹۵). «بررسی زمینه‌های مؤثر در شکل‌گیری باغ شهرهای صفوی با تأکید بر آموزه‌های حکمی مذهب شیعه». هویت شهر. بهار ۱۳۹۵، دوره ۱۰، شماره ۲۵. صص ۱۴-۵.

حیدرنتاج، وحید؛ منصوری امیر (۱۳۸۸). «نقدی بر فرضیه الگوی چهارباغ در شکل‌گیری باغ ایرانی». باغ نظر. شماره ۱۲، صص ۳۰-۱۷

غضنفری، پروانه (۱۳۸۹). «بررسی عناصر معماری موجود در باغ چینی و مقایسه تطبیقی آن با اینه موجود در باغ ایرانی». استاد راهنمای سید امیر منصوری، پایان نامه کارشناس ارشد منظر دانشگاه تهران.

فتحی زاده، مرتضی (۱۳۹۲). «طیعت‌گرایی علمی و فراتبیعت‌گرایی دینی». پژوهشنامه عالم و دین. دوره ۴، شماره ۸، صص ۱۱۱-۱۲۸.

گروتر، یورگ. (۱۳۹۴). زیباشتختی در معماری. جهانشاه پاکزاد. انتشارات دانشگاه شهید بهشتی. مهدی نژاد، جمال الدین؛ ضرغامی، اسماعیل؛ سادات، سیده اشرف (۱۳۹۴). «رابطه انسان و طبیعت در باغ ایرانی از منظر معماری اسلامی». فصلنامه علمی-پژوهشی نقش جهان. شماره ۱.

میلر، جیمز (۱۳۹۵). مقدمه‌ای کوتاه بر آیین دائم. مترجم: مهدی لکزایی و ابویکر ساوار. نشر ادیان. بمانیان، محمدرضا؛ انصاری، مجتبی؛ نقره کار، عبدالحمید؛ وثيق، بهزاد (۱۳۹۰). «حکمت عناصر معماری منظر در بهشت قرآنی با تأکید بر سوره مبارکة الرحمن». صفحه. شماره ۵۳. صص ۱۴-۵. نقره کار، عبدالحمید (۱۳۹۲). رابطه انسان با طبیعت و معماری. قطب علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران.

Abercrombie, John D., (2016). "Religion as a Chinese Cultural Component: Culture in the Chinese Taoist Association and Confucius, Institute" Masters Theses & Specialist Projects.

Barnhill, David Landis (2000), Review of Confucianism and Ecology: The Interrelation of Heaven, Earth, and Humans, eds. Mary Evelyn Tucker and John Berthrong. Worldviews: *Environment, Culture and Religion* 4, no. 1: pp94-99.

Bhaskar, Roy, (2014), *The Possibility of Naturalism, A philosophical critique of the contemporary human sciences*, Routledge, 9781317629863.

Berger, Antony R. (1999), *Dark Nature in Classic Chinese Thought*. Victoria, BC: Centre for Studies in Religion and Society, University of Victoria,

Berneko, Guy. (2004), "Ecohumanism, the Spontaneities of the Earth, Ziran, and K = 2. *Journal of Chinese Philosophy* 31, no. 2 () .

Berthrong, John. (2003), "Confucian Views of Nature. In *Nature across Cultures: Views of Nature and the Environment in Non-Western Cultures*", ed. Helaine Selin, The Hague and London: Kluwer Academic Publishers,

Chapple, Christopher (1998), Buddhism, and the New Cosmology, *Buddhist-Christian Studies*, Vol. 18, 1998, pp. 147-154

Cheng, Ji (2012), *The Craft of Gardens: The Classic Chinese Text on Garden Design* Shanghai Press,

Cooper J. C. (1997), The Symbolism of the Taoist Garden, *Studies in Comparative Religion*, Autumn 1977

- Cultural Landscapes the Challenges of Conservation World Heritage 2002, Shared Legacy, Common Responsibility Associated Workshops -12-11 November 2002 Ferrara – Italy*
- De Caro Mario, David Macarthur, (2010), *Naturalism and Normativity* Columbia Themes in Philosophy, Columbia University Press,
- Dhammadika, Shravasti, (2005), *the Buddha and His Disciples* Publisher Buddhist Publication Society.
- Dudley, Nigel, Iiza Higgins-zogib, Stephanie mansourian, (2009), The Links between Protected Areas, Faiths, and Sacred Natural Sites, *Conservation Biology* Volume 23, Issue 3, June 2009, Pages 568–577.
- Taipei: National Central Library, (2015). Exhibition of Graphic Art in Printed Books of the Ming Dynasty.
- Feng, XU, 2014, The Leisure Thought of Pavilion of Waterfront: An Example of the “Washing My Ribbon Pavilion” in the Master-of-Nets Garden in Suzhou, *Journal of Suzhou College of Education*, 2014-02
- Fu, Chen Zhao, (1989), *The Rock Arts of China*, Zhe Jiang Photographic Art, First Edition,
- Graham Dargan, Mary Palmer, (2007), Timeless Landscape Design: The Four-Part Master Plan, Gibbs Smith.
- Gustafson James, (1994), *a Sense of the Divine* (Cleveland, Ohio: Pilgrim Press),
- Hinton, David, (2015), *Tao Te Ching*, Counterpoint pub.
- Hui Zou, 2014, *A Jesuit Garden in Beijing and Early Modern Chinese Culture*, West Lafayette, Indiana: Purdue University Press (Comparative Cultural Studies), pp 190.
- Hurvitz, Leon, (1970), Tsung Ping's Comments on Landscape Painting *Artibus Asiae*, Vol. 32, No. 2/3, pp. 146-156
- Inn, Henry (1950). *Chinese Houses & Gardens*. New York: Bonanza Books. p. 27
- Field, Stephen L. (1998). *Qimancy: The Art and Science of Fengshui*. Archived 2017-02-23 at the Wayback Machine.
- Jung, C. G. (2013), *Man and His Symbols*, Rehák David - Important Books.
- Keswick Maggie, Jencks Charles , (2003), *Chinese Garden: History, Art and Architecture*, Harvard University Press,
- Laozi, Feng, (1989), *Tao Te Ching*, Random House Inc,
- Lee, Ilchi, (2015), *Living Tao: Timeless Principles for Everyday Enlightenment*, Best Life Media.
- Liu Dunzhen, Suzhou gudian yuanlin 1979, *Nanjing: Zhongguo jianzhu gongye chubanshe*, IV-3, pl 389

- Lu, Shuyuan, (2016), *The Ecological Era and Classical Chinese Naturalism: A Case Study of Tao*, China Academic Library, Springer,
- McDonald, Barry, (2004), *Seeing God Everywhere: Essays on Nature and the Sacred*, World Wisdom Inc,
- McIntosh, Christopher, (2005), *Gardens of the Gods: Myth, Magic and Meaning*, I.B.Tauris,
- McNaughton, William, (1974), *Chinese Literature: An Anthology from the Earliest Times to the Present Day*, University of Virginia,
- Milner G. B. (2005), *Natural Symbols in South East Asia* Routledge,
- Nancy Nash, (1987), “*The Buddhist Perception of Nature Project, in Buddhist Perspectives on the Ecocrisis*”, Klas Sandell, ed. (Buddhist Publication Society),
- Oldenberg, Hermann, (2007), *Buddha: His Life, His Doctrine, His Order*, Cosimo, Inc.,
- Owyang, Sharon (2011). *Frommer's Shanghai*. New Jersey: Wiley Publishing Inc. p. 160
- Palmer, Martin, Victoria, Finlay, (2003), *Daoist Faith Statement*, World Bank,
- Pohl Karl-Heinz, (2011), Cheng Pan-ch'iao: poet, painter and calligrapher, Volume 21 of *Monumenta serica monograph series*, Volume 21 of *Monumenta Serica / Monograph series*: Monograph series, the University of California, Steyler, 1990
- Roupp, Heidi, 2002, *Teaching World History*, Contributor Kevin Reilly,
- Sarkar, Debarchana, (2003), *Geography of ancient India in Buddhist literature*, Sanskrit Pustak Bhandar.
- Shaner, David Edward, (1985), *The Body mind Experience in Japanese Buddhism: A Phenomenological Perspective*, SUNY Press,
- Stephen Addis and Stanley Lombardo. (1993), *Tao Te Ching: Lao-Tzu* (Indianapolis, Ind.: Hackett Publishing Company), 7
- Stone, Jerome A. (2017), *Sacred Nature: The Environmental Potential of Religious Naturalism*, Taylor & Francis,
- Sullivan, Michael, (1962), *The Birth of Landscape Painting in China*, Routledge & Kegan Paul,
- Townsend, Andrew. (2016), *The Tao of Mindfulness*, CreateSpace Independent Publishing Platform,
- Rinaldi, Bianca Maria, (2011), *The Chinese Garden: Garden Types for Contemporary Landscape Architecture*, EBSCO ebook academic collection, Walter de Gruyter,
- Valder, Peter, (1999), *Garden Plants of China*, Timber Press,

- Xiang, Shiling, (2000),*On the Value and Influence of the Traditional Confucian Thought in the Contemporary China*, Department of Philosophy, Renmin University of China,
- Yong, The Tin, (1988),*FENGSHUI; Its Application in Contemporary Architecture*, MIMAR, Architecture in development, new York, March
- Yu, Ts'ao, Christopher C. Rand, Joseph S. M. Lau (1982), The Wilderness (Yuan-yeh), Chinese Literature: Essays, Articles, Reviews (CLEAR), Vol. 4, no. 1, Jan.
- Yap, Yang, (1975), *A. Cotterell, the Early Civilization of China*, London, Book Club Associates Ltd,
- Wang, Yi, (2015), *A Cultural History Of Classical Chinese Gardens*, Rioux Yu Luo, World Scientific,
- Wilson, Edward O. (2012), *On Human Nature*, Harvard University Press.
- Wohl, Sharon, 2016, The Turkish Tea Garden, Exploring a “Third Space” With Cultural Resonances, *Space and Culture*, Volume: 20 issue: 1, page(s): 56-67

منابع اینترنتی:

- www.stanford.edu/~pregadio/taoism/ill_yin_yang.html - Date and time of access:
Friday, 11-Jan-2008 23:36:19 PST, February 10, 2005 - Last updated:
Monday, 21-May-2007 13:15:36 PDT
- www.stanford.edu/~pregadio/taoism/ill_yin_yang.html - Date and time of access:
Friday, 11-Jan-2008 23:36:19 PST, February 10, 2005 - Last updated:
Monday, 21-May-2007 13:15:36 PDT
- <https://www.ancient.eu/Chang%27an/>
- <http://whc.unesco.org/en/list/704/>
- Pinte, Klaus, *Kūkai*, <http://www.oxfordbibliographies.com/view/document/obo-9780195393521/obo-9780195393521-0088.xml>, LAST REVIEWED: 20 July 2016, LAST MODIFIED: 13 September 2010, DOI: 10.1093/obo/9780195393521-0088